

Timp petrecut cu Domnul

Exodul 34.29,30; 2 Corinteni 3.18

Walter Thomas Turpin

© SoundWords, Online începând de la: 14.09.2018, Actualizat: 14.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Exodul 34.29,30; 2 Corinteni 3.18

Exodul 34.29,30: Și a fost așa: când a coborât Moise de pe muntele Sinai – și cele două table ale mărturiei erau în mâna lui Moise când a coborât de pe munte – ... Și Aaron și toți fiii lui Israel l-au văzut pe Moise și, iată, pielea feței lui strălucea; și s-au temut să se apropie de el.

Strălucirea de pe fața lui Moise era reflecția acelei Legi, pe care omul nu putea s-o suporte. De aceea Moise și-a acoperit fața, căci orice rază de pe fața lui făcea o cerere omului, pe care omul nu putea s-o împlinească și care îl făcea să aibă teamă. De unde venea această glorie pe fața lui Moise? Moise a fost singur cu Dumnezeu pe munte, și când a coborât de pe munte, gloria lui Dumnezeu se reflecta de pe fața lui.

Pavel folosește aceasta, ca să ne ilustreze ce se întâmplă când noi petrecem timp în prezența Domnului nostru și „privim gloria Sa”:

2 Corinteni 3.18: Iar noi toți, privind ca într-o oglindă, cu fața descoperită, gloria Domnului, suntem transformați în același chip, din glorie spre glorie, întocmai ca de la Duhul Domnului.

Chiar dacă este gloria *deplină* a lui Dumnezeu, care strălucește și pe care noi o privim, noi nu ne temem, căci *noi* avem îndreptățirea, nu condamnarea, deoarece lucrarea, pe care Hristos a făcut-o, este desăvârșită și suficientă.

Dacă noi privim gloria Domnului, aceasta ne va *marca* și forma! Dacă practicăm o părtășie strânsă și intimă cu Hristos, noi vom deveni tot mai mult asemenea Domnului din punct de vedere moral. Cu siguranță am întâlnit o persoană care ne-a dat impresia că ea trăiește o părtășie strânsă cu Hristos. Cât de des pot alții să primească această impresie despre *noi*? Cu regret deseori lăsăm în urma noastră imaginea *persoanei noastre proprii* în loc de imaginea lui Hristos.

Cât timp petrecem noi efectiv în prezența Domnului? Pentru ca să reflectăm gloria lui Dumnezeu, trebuie să ne luăm timp de părtășie cu Domnul: dacă ceva trebuie să *iese în afară*, trebuie mai întâi ca ceva să *intre înăuntru*; aceasta înseamnă, dacă vrem să *radie*m ceva, trebuie mai întâi ca acel ceva să ne *iradieze*. Noi trebuie să ne luăm timp să fim în prezența sfântă, minunată a Domnului nostru și acolo să ne bucurăm de El.

Tradus de la: [Zeit mit dem Herrn](#)

Titlul original: „Spending time with the Lord”
din periodical *Scripture Almanac*;

Extras din articolul „Surpassing Glory and Surpassing Power” din *Occasional Papers*, vol. 2, 1884

Traducere: Ion Simionescu